

Kedves Testvérem, Kedves Testvéreim!

Az elmúló esztendőben is lehetőségem volt egyházmegyénk közösségének több ezer tagjával találkozni bérnálások, búcsúk, templomi és templomon kívüli rendezvények, ünnepek alkalmával. Sajnos azonban nincs mód arra, hogy mindenkiel személyesen találkozzam, ezért választottam az idén Karácsonyra is a levélírásnak ezt a módját, bízva abban, hogy így, ha csak jelképesen is, de eljuthatnak jókívánásaim minden otthonba, ahol egyházmegyénk hívei laknak.

Az esztendő fordulója a Papság Évében ér bennünket. Amikor azzal a szándékkal írom ezt a levelet, hogy az eljusson azokhoz is, akik nem minden vasárnap vesznek részt a szentmisén, vagy talán csak ritka alkalmakkor, mint az éjfélti mise, akkor tudatában vagyok annak, hogy sok hívő ember éppen azért idegenedett el az egyháztól, a templomtól, mert papjai olykor udvariatlanul vagy fölösleges bürokráciával fogadták őket. Ezért az ő nevükben is bocsánatot kérek azoktól, akiket ez megbotránkoztatott. De a papokat sem egyenesen a mennyországból küldi az emberek szolgálatára Jézus, hanem a mi családjainkban születnek, a mi társadalmunkban hallják meg – egyre nagyobb hangzavar közepette – Jézus hívó szavát, és mi képezzük őket arra, hogy küldetésüket felelősséggel teljesítsék közösségeink szolgálatában. A Papság Évében mi papok nem magunkat ünnepejük vagy reklámozzuk, hanem tudatosítani szeretnénk az egész egyházban, hogy szükség van emberekre, akik meghallják Jézus hívó szavát és az Ő lelkületével, az Ő nevében, az Ő stílusával és az Ő küldetésében vállalkoznak arra, hogy alázattal, hűséggel és szeretettel szolgálják és vezessék közösségeinket.

Azt tapasztaljuk, hogy az emberekben egyre több a feszültség, szorongás, idegeskedés, bizonytalanságtól való félelem, a reménytelenség. Mintha mindenki csak saját érdekei szerint igyekezne sorsát jobbra fordítani. Az eredmény azonban az, hogy magunkat is tönkretesszük, mások életét is még inkább megnehezítjük. Ezért arra biztatok mindenkit – bár lehetnek jogos és fontos érdekei – mégis elsősorban a valódi lelki, szellemi értékekre koncentráljon. Ilyenek az önzetlenség, a másokra történő odafigyelés, a tevékeny együttérzés a bármilyen szellemi, lelki vagy fizikai bajban lévővel, a becsület, az igazság keresése, a megbocsájtás, valamint törekvés a valódi, személyes emberi kapcsolatokra a családban, szűk és tágabb körben egyaránt.

Azt kívánom, hogy a Karácsony az ilyen értékekben való gazdagodást segítse mindannyiunkban. Ez független anyagi lehetőségeinktől, de ha így vesszük kézbe sorsunkat, akkor valódi érdekeink is könnyebben érvényesülnek, és még az is teljesülhet, hogy egy boldogabb, igazságosabb, egészségesebb társadalomban, országban, közösségben éljünk. Ehhez persze minden jószándékú emberre szükség van, de különösen nekünk, hívő embereknek lehetőségünk, felelősségünk és kötelességünk így gondolkozni és élni. Ehhez kívánok egyházmegyénk közössége minden tagjának sok sikert az új esztendőben.

Karácsony napjaiban pedig azt kívánom, hogy Isten végtelen szeretetét és irgalmát szemlélve döbbenjünk rá mindannyian arra, hogy az ő ajándékát elfogadva sokkal több szépet és jót hozhatunk ki az életünkéből, mint ahogyan azt nélküle gondolnánk. Boldog Karácsonyt!

Szeged, 2009 karácsonyán

Alm - H₂ - ELL'

